

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Szegeden, 2017. október hó 18. napján megtartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T T:

A költségvetési csalás büntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt **vádlott neve** ellen indított büntetőügyben a **Szegedi Törvényszék** 2016. szeptember 7. napján kihirdetett **7.B.999/2015/28.** számú ítéletét **megváltoztatja az alábbiak szerint:**

A bűncselekmények megnevezése helyesen

közvetett tettesként elkövetett költségvetési csalás büntettének kísérlete, és

közvetett tettesként elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége.

A vádlott halmazati büntetését 200 (kettőszáz) napi tétel pénzbüntetésre enyhíti. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 3.000,- (háromezer) forintban állapítja meg. Az így kiszabott 600.000,- (hatszázezer) forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén 200 (kettőszáz) nap szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

Megállapítja, hogy a vádlott személyazonosító igazolványának száma: (személyazonosító igazolvány szám).

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

Az elsőfokú bíróság vádlott neve vádlott bűnösségét a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 1. fordulatába ütköző és a (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő költségvetési csalás büntette kísérletében és a Btk. 345. §-a szerint minősülő hamis magánokirat felhasználása vétségében állapította meg. Ezért halmazati büntetésül 2 év, végrehajtásában 4 év próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre és 300 napi tétel pénzbüntetésre ítélte azzal, hogy a szabadságvesztést a végrehajtása elrendelése esetén börtönben kell végrehajtani, amelyből a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés egy napi tételének összegét 4.000,- forintban állapította meg. Az így kiszabott 1.200.000,- forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre rendelte átváltoztatni. A vádlottat kötelezte 170.175,- forint bűnügyi költség megfizetésére.

Az első fokú ítélettel szemben ellenérdekű fellebbezéseket jelentettek be:

- az ügyész a vádlott terhére, hosszabb tartamú, végrehajtandó szabadságvesztés és

mellékbüntetésként közügyektől eltiltás kiszabása, valamint a pénzbüntetés napi tételszámának és az egy napi tétel összegének súlyosítása,

- vádlott neve vádlott és védője felmentés érdekében.

A vádlott védője fellebbezését írásban részletesen indokolta. A védő álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete a Be. 351. § (2) bekezdés a) és d) pontja alapján megalapozatlan, mert az elsőfokú bíróság a tényállást nem derítette fel teljes körűen, a rendelkezésére álló bizonyítékokat nem vette teljes körűen számba és azokat nem vetette össze teljes körűen egymással, illetve tényből tényre helytelenül következtetett. A fellebbezés elsősorban (1. sz. név) tanúvallomásának bizonyítékkénti értékelését támadta. A védő érvelése szerint a tanú szavahihetőségével kapcsolatban az eljárás során erős kételyek merültek fel, amelyeket azonban az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyott. Ezért a védő a Be. 363. § (2) bekezdés b) pontja alapján tárgyalás kitűzését és ezen **(2. sz. név)**, valamint **(3. sz. név)** tanúkénti kihallgatását indítványozta. **(3. sz. név)**-t azzal kapcsolatban, hogy (család megnevezése) állításukkal ellentétben - megkapták az ingatlanra vonatkozó bérleti szerződést is, **(2. sz. név)**-t pedig arra, hogy 2012 tavaszán egy fekete hajú, középkorú hölgytől átvett egy A4-es lezárt borítékot, amelyre az volt ráírva „pályázathoz”. Ezt, amikor vádlott neve átvette és kinyitotta, észlelte, hogy nincs letanúzva, ezért azt a vádlott tanúként aláírta. A védelem a fellebbezéséhez csatolta **(2. sz. név)** e tárgyban (1. sz. település megnevezése)-ben tett és a konzul által ellenjegyzett nyilatkozatát, a senki által alá nem írt bérleti szerződést, valamint az építésügyi hatósági eljárás megindítására vonatkozó értesítést és az eljárás felfüggesztésére vonatkozó végzést és ezeknek a (család megnevezése) család részéről történt átvételét igazoló tértivevényeket.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.439/2016/2-II. számú átiratában, majd a fellebbezési nyilvános ülésen az ügyész a perbeszédében a vádlott terhére bejelentett fellebbezést azonos tartalommal fenntartotta, egyúttal a védelmi fellebbezéseket alaptalanoknak, a további bizonyítás felvételét szükségesnek tartotta.

Az ügyész álláspontja szerint a bejelentett fellebbezések a bizonyítékok értékelésén keresztül az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást támadják. Az elsőfokú bíróság ítéletének tényállása azonban megalapozott. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg azt, hogy a vádlott cselekvősege nem minősül alkalmatlan kísérletnek, helyesen foglalt állást az elkövetési értéket illetően is, e körben azonban szükségesnek tartotta az indokolás kiegészítését az ügyész által felhívott eseti döntésekkel. Az ügyész egyetértett az elsőfokú bírósággal abban is, hogy a vádlottra kedvezőbb az elbíráláskori Btk. alkalmazása. Indítványozta az indokolás kiegészítését azzal, hogy a halmazati szabályokra is figyelemmel a büntetés középértéke 5 év 6 hónap. Fenntartotta a pénzbüntetés súlyosítására irányuló fellebbezését is azzal, hogy indokolt a vádlott vagyoni helyzetének a feltárása.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által kiszabott joghátrány aránytalanul enyhe, ezért végrehajtandó, hosszabb tartamú szabadságvesztés, mellékbüntetésként közügyektől eltiltás és magasabb összegű pénzbüntetés kiszabását indítványozta.

Utalt rá, hogy az elsőfokú bíróság a felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása körében a 8/2015. (IV.17) AB határozatban foglaltak ellenére hivatalból nem vizsgálta az előzetes bírósági mentesítés lehetőségét.

A védő a bizonyítási indítványok elutasítását követően a korábban bejelentett fellebbezés irányát módosította. Fenntartotta, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a Be. 351. § (2) bekezdés a) és d) pontja

alapján megalapozatlan, mert az elsőfokú bíróság (1. sz. név) szavahihetőségét nem vizsgálta kellő körültekintéssel. Ezért az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta azzal, hogy a megismételt eljárásban a fellebbezésében általa megjelölt új bizonyítékokat a már beszerzett bizonyítékokkal együtt, azokat egymással egybevetve kell vizsgálnia a bíróságnak.

Másodlagosan az első fokú ítélet megváltoztatását indítványozta, mert álláspontja szerint az elsőfokú bíróság jogszabályt helytelenül alkalmazott. E körben azt fejtette ki, hogy a vádlott cselekvősege a költségvetési csalás büntettének kísérlete vonatkozásában relatíve alkalmatlan eszközzel elkövetett kísérletet valósított meg, ezért a Btk. 10. § (3) bekezdése alapján helye van a büntetés korlátlan enyhítésének vagy a vádlott felmentésének. Ezért a vádlottal szemben intézkedés, próbára bocsátás vagy megrovás alkalmazását indítványozta.

A vádlott egyetértett védőjével és hangsúlyozta, hogy a bűncselekményt nem követte el. Ezen kívül személyi körülményeiről nyilatkozott.

A másodfokú bíróság a védő fellebbezését annak a büntetés enyhítésére irányuló részében találta alaposnak.

A másodfokú bíróság a Be. 348. § (1) bekezdése szerint eljárva a fellebbezéssel megtámadott ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírálata. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le, olyan eljárási szabályt nem sértett, ami az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezné. Az elsőfokú bíróság az ügy érdemi eldöntése szempontjából releváns valamennyi bizonyítékot beszerezte, azokat egyenként és egymással egybevetve körültekintően megvizsgálta és ítéletének indokolásában részletesen, iratszerűen számot adott arról, hogy a vádlotti védekezést mely bizonyítékokra figyelemmel vetette el. Indokolása logikus és mindenben megfelel az iratokban rögzítetteknek.

Az elsőfokú bíróságnak a bizonyítékok értékelése alapján megállapított történeti tényállása megalapozott, ezért a másodfokú bíróság további bizonyítás felvételét nem tartotta szükségesnek, így védelem bizonyítási indítványát elutasította. A már rendelkezésre álló bizonyítékok mellett annak ugyanis nincs jelentősége, hogy (4. sz. név) és családja megkapta-e azt a bérleti szerződést, amit a védő a fellebbezésének indokolásához csatolt és amihez mellékelte a **(3. sz. név)** által 2012. március 9. napján elküldött, a bérleti szerződéssel kapcsolatos e-mailt is, ami csak a másodfokú eljárásban került elő. Nevezett az elsőfokú bíróság tanúként kihallgatta, akkor a (hitelintézet megnevezése)-vel való kapcsolatának részletezésekor fel sem merült, hogy a pályázat intézésében aktívan közreműködött (elsőfokú iratok, 28.sz. tárgyalási jegyzőkönyv 13-15. oldal). **(2. sz. név)** tanúkénti kihallgatására vonatkozó bizonyítási indítvány lényegében a bizonyítékok mérlegelését támadta, és nem mellesleg a tanú által tett nyilatkozat tartalmában ellentmondott a vádlott 2016. május 4. napján tett azon vallomásának, mely szerint a hozzájáruló nyilatkozatot a (család megnevezése) család hozta fel (2. sz. település megnevezése)-re, amit a vádlott ő előttük írt alá tanúként (elsőfokú iratok, 21. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 6. oldal utolsó és 7. oldal első bekezdése). Rámutat a másodfokú bíróság, hogy az a tanúként kihallgatni indítványozott **(2. sz. név)** nyilatkozatából sem állapítható meg, hogy a tanú tudta, mit ír alá előtte a vádlott.

Ezért az első fokú ítélet megalapozatlanság okából történő hatályon kívül helyezésére sincs indok.

A másodfokú bíróság a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján - figyelemmel a Be. 361. § (2) bekezdés b) pontjára is - az elsőfokú ítélet tényállását a következőkkel egészítette ki:

A vádlott jelenleg egy magántőkével rendelkező társaság vezérigazgatója, havi 200.000,- forint a jövedelme. Nős családi állapotú, felesége üvegművész, havi átlagos jövedelme 200.000-300.000,- forint. A vádlott saját háztartásában két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik. A tulajdonát képezi egy személygépkocsi 1.200.000,- forint értékben és egy családi ház (2. sz. település megnevezése)-en, a (kerület megjelölése) kerületben, amelyre azonban hiteltartozás miatt végrehajtási eljárás van bejegyezve.

Egyebekben az elsőfokú ítélet tényállása hiánytalan, az az előbb írt kiegészítésekkel irányadó volt a másodfokú felülbírálat során.

A vádlott, aki csatlakozott védője által elmondottakhoz, az utolsó szó jogán is akként nyilatkozott, hogy a bűncselekményeket nem követte el. Fellebbezésének irányát tehát nem módosította, az továbbra is - elsődlegesen - felmentésre irányult.

Az ítélet tábla ezt a következők miatt ítélte alaptalannak:

Az elsőfokú bíróság a tárgyaláson is részletesen meghallgatta (szakértő neve) igazságügyi írásszakértőt, aki a nyomozás során előterjesztett szakértői véleményét mindenben fenntartotta. Ez tartalmilag azt jelentette, hogy a tulajdonosi hozzájáruló nyilatkozat aláírásából a (család megnevezése) család érdekkörébe tartozó személyek, azaz (4. sz. név), (1. sz. név), (5. sz. név), (6. sz. név), (7.számú név) és (8. sz. név) egyértelműen kizárhatók.

Az pedig nyilvánvaló, hogy ha az iratot a **(család megnevezése)** család juttatta volna el a vádlottnak aláírás nélkül, de azzal a szándékkal, hogy azt a pályázat mellékleteként a vádlott csatolja az iratokhoz, úgy semmi akadálya nem lett volna annak, hogy azt a **(család megnevezése)** család gyermekei utóbb saját kezűleg aláírják. A szakértői vélemény szerint azonban az aláírók közül a **(család megnevezése)** család tagjai és az érdekkörükbe tartozó további két személy kategorikusan kizárhatók. Ebből pedig csak az a következtetés vonható le, hogy a vádlott érdekkörében merült fel olyan körülmény, ami szükségessé tette a hozzájáruló nyilatkozat mielőbbi aláírását. Ez a sürgető körülmény a pályázat leadásának közelgő határideje volt, az idő pedig a **(család megnevezése)** család halogató magatartása miatt szorította a vádlottat.

Az elsőfokú bíróság logikusan, három kérdés köré csoportosítva és az arra adott válaszokban részletesen kibontva fejtette ki álláspontját arra vonatkozóan, hogy mely tényekből további tényekre levont következtetéssel állapította meg a vádlott bűnösségét.

Az a szakértői vélemény alapján tényként volt megállapítható, hogy a tulajdonosi hozzájáruló nyilatkozat hamis volt, mert azt nem az azon feltüntetett személyek írták alá. Az előbbieken a másodfokú bíróság is érintette, de az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában részletesen számot adott arról, hogy mely bizonyítékokra figyelemmel állapította meg azt, hogy a vádlott tudott arról, hogy a tulajdonosi hozzájáruló nyilatkozat hamis és azt ennek ismeretében küldte meg (9. sz. név)-nek abból a célból, hogy csatolja a pályázati anyaghoz. Ezzel a magatartásával a vádlott közvetett tettesként megvalósította a hamis magánokirat felhasználásának a vétségét.

Az elsőfokú bíróság abban helyesen foglalt állást, hogy a vádlott a hamis magánokirat felhasználásával tévedésbe ejtette a pályázatot elbíráló szervezetet abból a célból, hogy a pályázat

kedvező elbírálása révén költségvetésből származó pénzhez jusson.

Mindezekből az következik, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékok mérlegelésével megalapozott tényállást állapított meg, ezért a tényállást támadó, végső soron a bizonyítékok értékelését vitató, felmentést célzó fellebbezés sem vezethetett eredményre. A bizonyítékok mérlegelése az elsőfokú bíróság feladata, ami megalapozott tényállás esetén a másodfokú eljárásban eredményesen nem támadható.

A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott bűnösségére és a bűncselekmények minősítése is törvényes.

A bűncselekmények megnevezése azonban helyesbítésre szorult. A 61. BK vélemény 1. pontja szerint a bűncselekményt a bíróság ügydöntő határozatának rendelkező részében a 2012. évi V. törvény Különös Része szerinti alcímével kell megnevezni. Az 1/b.) pont azonban lehetőséget biztosít arra, hogy a törvényi alcím helyett kivételesen, egyes bűncselekmények egyszerűbb, a bírói gyakorlatban általánosan elfogadott megnevezését is alkalmazza a bíróság. Ez különösen alkalmazandó azokban az esetekben, amikor a magyar nyelvtan szabályainak kell megfelelni (költségvetési csalás büntette kísérletében helyett tehát, költségvetési csalás büntettének kísérlete a helyes megnevezés).

A 61. BK vélemény 2/d.) pontja szerint elkövetők a tettes, a közvetett tettes és a társtettes, valamint a felbujtó és a bűnsegéd. A határozat rendelkező részében nem kell utalni arra, hogy az elkövető tettesként követte el a bűncselekményt.

E rendelkezésből viszont az is következik, hogy minden más esetben meg kell jelölni az elkövetői alakzatot.

Ezért a másodfokú bíróság a vádlott által elkövetett bűncselekmények megnevezését helyesbítette akként, hogy az közvetett tettesként elkövetett költségvetési csalás büntettének kísérlete és közvetett tettesként elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége.

Rámutat a másodfokú bíróság, hogy az első fokú ítélet jogi indokolásának 28. oldal harmadik bekezdésében az elsőfokú bíróság a helyes jogszabályi hivatkozások ellenére a vádlottnak a költségvetést károsító bűncselekményét csalás büntettéként jelölte meg, ezért azt helyesbítette a másodfokú bíróság akként, hogy a vádlott ott feltüntetett cselekménye költségvetési csalás büntettének a kísérlete.

Az elsőfokú bíróság az ítélet jogi indokolásának 27. oldal második bekezdésében kellő részletességgel kifejtette, hogy a vádlott terhére miért a 99.850.000,- forintos elkövetési értéket állapította meg, e körben nem hivatkozott azonban a Btk. 459. § (6) bekezdés d) pontjára, ezért azt a másodfokú bíróság pótolta.

Az ítélet tábla nem osztotta azonban az elsőfokú bíróságnak az alkalmatlan eszközzel elkövetett kísérlettel kapcsolatban kifejtett álláspontját.

A vádlott a fellebbezési nyilvános ülésen az utolsó szó jogán is arra hivatkozott, hogy a hamis tulajdonosi hozzájáruló nyilatkozat révén a pályázati eljárás még nem jutott olyan szakaszba, ami a költségvetési pénz odaítélését eredményezte volna.

A Btk. 10. § (3) bekezdése szerint a büntetést korlátlanul enyhíteni vagy mellőzni is lehet, ha a kísérletet alkalmatlan tárgyon, alkalmatlan eszközzel vagy alkalmatlan módon követik el.

A vádlotti védekezésre figyelemmel a jelen ügyben azt kellett vizsgálni, hogy a hamis tulajdonosi hozzájáruló nyilatkozat benyújtásával a költségvetési csalás büntettének kísérletét a vádlott alkalmatlan eszközzel, vagy alkalmatlan módon követte-e el, vagy ezek egyike sem állapítható meg a javára.

(10. sz. név) és (9. sz. név) tanúk vallomásaiból egyértelműen megállapítható volt a pályázat menete. A konkrét ügyben a pályázat beadásának határideje 2012. február 20. napja volt. (9 sz. név) ezen a napon adta postára az **(1. sz. gazdasági társaság megnevezése)** nevében elkészített pályázatot, ami 2012. február 24. napján érkezett be a **(2. sz. gazdasági társaság megnevezése)** (továbbiakban: **(2. sz. gazdasági társaság megnevezésének rövidítése)**) (3. sz. település, utca, házszám) szám alatti székhelyére.

Ezt követően, 2012. február 27. napján a **(2. sz. gazdasági társaság megnevezésének rövidítése)** arról tájékoztatta a pályázót, hogy a pályázatot befogadta.

2012. március 2. napján a **(2. sz. gazdasági társaság megnevezésének rövidítése)** hiánypótlásra hívta fel a pályázót, így egyebek mellett a tulajdonosi nyilatkozat csatolására is.

E hiánypótlási felhívásra küldte meg (9. sz. név) 2012. március 20-án a **(2. sz. gazdasági társaság megnevezésének rövidítése)**-nek a vádlottól kapott hamis tulajdonosi hozzájáruló nyilatkozatot.

2012. július 10. napján a **(2. sz. gazdasági társaság megnevezésének rövidítése)** arról tájékoztatta a pályázót, hogy a pályázatot csökkentett összegű feltételekkel támogatásra alkalmasnak ítélte.

(10. sz. név) vallomása alapján tényként állapítható meg, hogy a pályázónak ezt követően kellett volna valamennyi iratot, így a tulajdonosi hozzájárulást, a bérleti szerződést eredetben is becsatolni a pályázati anyaghoz.

Ezt követően került volna sor - ha a pályázat minden feltételnek megfelel - a támogatási szerződés megkötésére és lett volna lehetőség a megítélt pénzüsszeg lehívására.

A pályázati eljárás a konkrét ügyben tehát csak a támogatási döntésig jutott el, a támogatási szerződés megkötéséig azonban nem (részben az **(1. sz. gazdasági társaság megnevezése)** kifogása és részben (család megnevezése)-ék feljelentése miatt).

A vádlott által a pályázathoz csatolt hamis tulajdonosi hozzájáruló nyilatkozat tehát csak arra volt alkalmas, hogy a pályázatot a **(2. sz. gazdasági társaság megnevezésének rövidítése)** befogadja és azt az addig rendelkezésére álló adatok alapján támogatásra érdemesnek minősítse. Ahhoz azonban, hogy a célzott költségvetési pénzt kiutalja, a pályázónak további okiratokat is csatolni kellett volna, illetve eredetben a **(2. sz. gazdasági társaság megnevezésének rövidítése)** rendelkezésére kellett volna bocsátania.

A pályázati eljárás mechanizmusa - amit az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás során részletesen feltárt - tehát olyan volt, ami a jelen szakaszában kizárta a célzott nyereség (pályázati pénzüsszeg) megszerzését.

Ezért a másodfokú bíróság álláspontja az, hogy a vádlott a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 1. fordulatába ütköző és a (4) bekezdés a) pontja szerinti, a Btk. 13. § (2) bekezdése alapján közvetett tettesként elkövetett költségvetési csalás büntetnének Btk. 10. § (1) bekezdése szerinti kísérletét a Btk. 10. § (3) bekezdésére figyelemmel alkalmatlan módon követte el.

A Btk. 10. § (3) bekezdése alapján ilyen esetben a büntetést korlátlanul enyhíteni vagy mellőzni is lehet.

Az ítéletábra a bűncselekmény jellegére és az elkövetési értékre (a megszerezni kívánt pályázati pénz összegére) figyelemmel nem látott indokot arra, hogy a költségvetést károsító bűncselekményre vonatkozóan a büntetés kiszabását mellőzze, ugyanakkor az alkalmatlan kísérlet miatt az elsőfokú bíróság által kiszabott joghátrányt súlyosnak ítélte.

A büntetés kiszabásánál az alkalmatlan kísérlet megállapítására figyelemmel mellőzte enyhítő körülményként értékelni a kísérlet távoli voltát. Ugyanakkor további enyhítő körülményként vette figyelembe azt, hogy az első fokú ítélet kihirdetése óta további egy év eltelt és a tényállás kiegészítése alapján azt, hogy a vádlott két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik saját háztartásában.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a bűncselekmény elkövetése óta eltelt több mint 5 évre figyelemmel a Btk. 79. §-ban írt büntetési célok pénzbüntetés kiszabásával is elérhetők. A másodfokú bíróság a Btk. 2. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bírósággal egyezően a vádlott cselekményeit az elbíráláskor hatályban lévő Btk. alapján bírálta el, figyelemmel az egy napi tétel minimum összegére, ami az elbíráláskori Btk. szerint 1.000,- forint, az 1978. évi IV. törvény alapján 2.500,- forint.

A pénzbüntetésnél enyhébb jogkövetkezmény - a védelem által indítványozott próbára bocsátás vagy megrovás - azonban a büntetőjogi felelősségre vonást súlytalanná tenné. Ezért a másodfokú bíróság a vádlottat a Btk. 10. § (3) bekezdése alapján - figyelemmel a Btk. 82. § (5) bekezdésére is - a Btk. 81. § (1) és (2) bekezdésében szabályozott halmazati büntetésül a Btk. 50. § (1) bekezdése alapján 200 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét a Btk. 50. § (3) bekezdése alapján állapította meg. A Btk. 51. § (1) bekezdésére figyelemmel rendelkezett a pénzbüntetés szabadságvesztésre átváltoztatásáról annak meg nem fizetése esetén azzal, hogy a Btk. 51. § (2) bekezdésének második mondata alapján a pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztést fogház fokozatban kell végrehajtani.

A teljesség érdekében a következőkre mutat még rá az ítéletábra: az elsőfokú bíróság saját álláspontjához képest a halmazati büntetés kiszabása körében nem hivatkozott a Btk. 81. § (1)-(3) bekezdésére, a börtönfokozatot illetően a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontjára, a szabadságvesztés végrehajtására vonatkozóan a Btk. 35. § (1) bekezdésére, nem jelölte meg a középérték tartamát, vagyis azt, hogy az általa kiszabott szabadságvesztéshez képest ez 5 év 6 hónap és nem vizsgálta hivatalból az előzetes bírósági mentesítés kérdését, ami pedig 8/2015 (IV.17.) AB határozat folytán kötelező a bíróság számára. Mindezek azonban az ügy érdemi felülbírálatát nem befolyásolták, és a másodfokú bíróság által alkalmazott joghátrányra figyelemmel kizárólag a jövőbeni jogalkalmazást illetően bírnak jelentőséggel.

A kifejtettekből következik, hogy az ítéletábra csak az enyhítésre irányuló fellebbezést ítélte alaposnak, ezért az első fokú ítéletet a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, egyebekben a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A vádlott által a fellebbezési nyilvános ülésen felmutatott személyi igazolvány alapján helyesbítette az okirat számát.

Az ítélet ellen a Be. 386. § (1) bekezdése alapján fellebbezésnek nincs helye.

Szeged, 2017. október 18.

Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk. . Cserháti Ágota sk.
a tanács elnöke előadó bíró

Sefta Márta dr. sk.
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.I.1/2017/4. számú ítélete és a Szegedi Törvényszék 7.B.999/2015/28. számú ítéletének jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2017. október 18.

Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke